

[Margrete Auken]

Baggrunden for, at Spanien vil afbrænde på Nordsøen og ikke i eget farvand, er en meget stærk lokal modstand. Den spanske regering kaldte i efteråret en tilladelse til at afbrænde spansk affald ud for den nordspanske by Santander tilbage på grund af »bekymring i befolkningen og hensynet til miljøet«. Affaldet blev derefter afbrændt på Nordsøen under demonstrationer fra danske fiskere.

Adskillige firmaer fra Schweiz og Østrig har anmodet det hollandske trafikministerium om tilladelse til at afbrænde kemisk affald via hollandske havne. En del af dette affald er opsamling af affald fra mange små kilder og karakteriseres ved et stort vandindhold (op til 70 pct.), hvilket vil give problemer under afbrændingen.

Italien transporterer ca. 6.000 t affald med skib fra italienske havne til Antwerpen, hvorfra det omlades til Vulcanus II.

Ministeren sagde under EF-EFTA's miljømøde i oktober 1987, at lande uden for Nordsøen ikke skal have tilladelse til at afbrænde på Nordsøen. Denne holdning blev bekræftet af et overvældende flertal i Folketinget den 19. november 1987.

Den danske politik har tilsyneladende ikke gjort indtryk. Afbrænding af affald fra lande uden for Nordsøen nævnes ikke i deklARATIONEN fra Nordsøkonferencen. Nordsølandene enedes dog om, at første prioritet er ikke at give nye tilladelser.

På denne baggrund mener spørgeren, at ministeren må protestere over for Spanien og fastholde over for Belgien og Holland, at der ikke udstedes tilladelse til afbrænding af kemisk affald fra Italien, Østrig og Schweiz.

Svar (24/2 88):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Miljøstyrelsen har fra Oslokommissionens sekretariat modtaget en ansøgning fra Spanien om afbrænding af kemisk affald på Nordsøen.

Oslokonventionens regler om havafbrænding er formelt set endnu ikke trådt i kraft, da Belgien og Spanien mangler at ratificere dem. Konventionens regler om havafbrænding følges dog i praksis.

Efter reglerne skal Oslokommissionen orienteres, såfremt et land vil afbrænde stoffer, der ikke er opført på konventionens »sorte eller grå liste«. Ansøgerlandets oplysninger viderendes herefter til de øvrige konventionspartner, der

inden en nærmere angiven frist kan komme med teknisk-videnskabelige indsigelser.

I den aktuelle sag har Miljøstyrelsen udbedt sig supplerende oplysninger fra de spanske myndigheder. Styrelsen vil herefter på teknisk-videnskabeligt grundlag protestere mod Spaniens planer om afbrænding på Nordsøen.

Jeg vil herudover sende en protest til min spanske ministerkollega.

Jeg har i den anledning kontaktet mine nordiske kolleger med henblik på at fremsende en fællesnordisk protest til den spanske regering.

Jeg vil endvidere kontakte mine belgiske og hollandske kolleger og anmode dem om ikke at udstede nye tilladelser til afbrænding af affald fra lande, der ikke støder op til Nordsøen.

Bortfaldet spørgsmål:

Spm. nr. S 665

Formanden:

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. 665, der er stillet af Poulsgaard (FP) til kultur- og kommunikationsministeren, den 29. februar 1988 er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (26/2 88) af:

Poulsgaard (FP):

»Kan ministeren bekræfte avisforlydender om, at man skal betale 200 kr. til Koda, hvis man synger en sang i et forsamlingshus?«

Begrundelse

Det er spørgerens opfattelse, at med den afgift, Koda her forlanger, lægger man gift for det folkelige kulturelle indslag rundt i landets forsamlingshuse. Såfremt disse avisforlydender er rigtige, vil det jo sige, at hvis f.eks. der er sølvbryllup eller fødselsdag og de medbragte sange er opbrugt og man derefter tager en sang fra sangbogen, skal der så erlægges 200 kr. til Koda? Såfremt ministeren svarer bekræftende på dette spørgsmål, må ministeren anstændigvis tage initiativ til at stoppe dette vanvid.